

Torsul reprezenta una din etapele confecționării textilelor. Era procesul prin care se obținea firul de ață, urmat apoi de țesut. Cu el se îndeletniceau femeile, care învățau acest meșteșug înainte de căsătorie, și de care se foloseau pentru a-și înzestra familia cu haine și alte obiecte.

Pentru multe femei, însă, meșteșugul torsului nu era doar o ocupație casnică. Era și un mijloc de trai. În Balta, jumătate din femeile singure erau „torcătoare”, adică torceau pe plată. Majoritatea covârșitoare a acestora (84%) erau și capi de gospodărie - deci, își purtau singure de grijă.

Măceșu de Jos, casa nr. 67

Vălcana, soția Dinului Bosun, sârb(ă), văd(u)vă, 40 (ani), (birnică), (clăcașă), toarce pă plată

Poiana, casa nr. 818

Maria, soția lui Mar(i)n Toboșariu, (țigancă), văd(u)v(ă), 38 (ani), (roabă) mănăstirească, toarce

Seaca de Jos, casa nr. 5

Ioana lui Stan, (rumâncă), văduv(ă), 70 (ani), scutit(ă) (de bir), scutit(ă) (de clacă), toarce